1948 1973

25 DE ANI ÎN SLUJBA MIŞCĂRII SPORTIVE ROMÂNEŞTI

Cu două zile în urmă, la 14 mai, s-au împlinit 25 de ani de la întemeierea uneia dintre cele mai puternice unități ale sportului de performanță din țara noastră, clubul **DINAMO BUCUREȘTI.**

Înființat acum un sfert de veac — în contextul măsurilor înnoitoare adoptate de conducerea partidului și statului nostru, pe linia stimulării activității de cultură fizică și sport, ca mijloc prețios de întărire a sănătății și a educației multilaterale a tineretului — clubul sportiv Dinamo a parcurs un drum lung și glorios.

O sinteză retrospectivă a prodigioasei activități dinamoviste de-a lungul pătrarului de veac al existenței sale, relevă succese de mare rezonanță, înscrise cu litere de aur, în paginile de istorie ale sportului românesc:

38 de medalii obținute la Jocurile olimpice, 57 de medalii la Campionatele mondiale, 137 medalii la Campionatele europene, 204 titluri de campioni balcanici, 3026 titluri de campioni naționali și 1654 de recorduri republicane.

Printre artizanii acestui impresionant palmares sportiv nume ca cele ale lui **Leon Rotman, Nicolae Linca, Mihaela Peneș, Aurel Vernescu, Nicolae Martinescu, Doina Ivănescu, Ion Țiriac, Mihail Redl, Gabriel Moiceanu, Anatol Grințescu, Argentina Menis** reprezintă figuri cuprinse în filele de aur ale mișcării sportive din țara noastră. Acestora și multor altora ca ei, li se adaugă componenții secției de fotbal — unitate matcă a clubului Dinamo — în rîndurile căreia foști și actuali jucători ca **Al. Ene, Călinoiu, Gh. Băcuț, Szökö, D. Niculae-Nicușor, Ozon, V. Anghel,** frații **Ion, Lică** și **Radu Nunweiller, Datcu, Gh. Ene, V. Alexandru, Popa, Pîrcălab, Lucescu, Dinu, Deleanu, Dumitrache** și-au adus o remarcabilă contribuție la frumosul succes obținut de formația din Șoseaua Ștefan cel Mare și de fotbalul românesc în ultimele două decenii.

Lor și celorlalți purtători ai culorilor alb-roșii din sfertul de veac de existență a clubului Dinamo, le dedicăm rîndurile acestei pagini, odată cu tradiționala urare, din partea revistei noastre: **„La mulți ani!"**.

DRUMUL MARILOR VICTORII

Ce drum imens au parcurs „roș-albii" de la acel mijloc de mai 1948 și pînă la acest mijloc de mai 1973! Un drum care, calendaristic, se măsoară în pătrarul de veac ce s-a scurs; pe planul performanțelor, însă, pornind — totul — de la cifra 0, realizările se măsoară în titluri de campioni, de cîștigători ai „Cupei României", de învingători la juniori, în acela de „campioană a campioanelor României" post-belice. Dinamo a reușit, adică, acel triunghi de performanțe ce aduce împlinirea muncii de la juniori în performanțele seniorilor. Pentru că terenurile din Parcul sportiv aflat pe Șos. Ștefan cel Mare au constituit locul de plecare a multor mari talente ale fotbalului românesc ce și-au căpătat consacrarea în selecționata tricoloră.

Ce drum imens s-a parcurs în acești 25 de ani, de la acea modestă echipă născută din fuziunea Unirii Tricolor din Obor cu Ciocanul din Dudești, și pînă la „team"-ul care, slujit de-a lungul anilor de sute de fotbaliști dintre cei mai buni, a adus la Dinamo de șase ori titlul de campioană a țării și de trei ori Cupa României!

Șapte ani a așteptat Dinamo titlul național. Parcă vedem stadionul Republicii, în acea după amiază rece din ultima zi a lui noiembrie 1955. Un public neobosit umpluse tribunele, dornic să asiste la jocul campioanei „in spe". Parcă-l vedem, pe **Valeriu Neagu**, cît de bine s-a „înfipt" în culoarul creat în apărarea Locomotivei Timișoara de măiastra pasă a lui **Nicușor.** Și a urmat golul care a deschis drumul spre victoria dinamoviștilor, spre victoriile dinamoviștilor. Vi-i mai amintiți pe laureații campionatului din 1955? Iată echipa-tip: **Birtașu — Toma, Băcuț II, Szökö — Călinoiu, Băcuț I — Bartha, Nicușor, Ene I, Neagu, Suru.** Antrenor nu era altul decît **Angelo Niculescu.**

Și mai trec șase ani, ani în care Dinamo a fost mai întotdeauna lîngă cîștigătoarea titlului, ani de rodare a echipei pentru splendidul careu de victorii din 1961—1965, record în fotbalul românesc de după cel de al doilea război mondial: cucerirea de patru ori la rînd a campionatului divizionar. Meritul victoriilor și le împart jucătorii: **Uțu, Datcu — Popa, Ivan, Nunweiller III, Ștefan — V. Alexandru, I. Constantinescu, Nunweiller IV, Emil Petru, Ghergheli, O. Popescu, Pîrcălab, Frățilă, Ene II, Țircovnicu, David, Varga, Unguroiu, Haidu, Eftimie, Lucescu** și antrenorii **Traian Ionescu, Angelo Niculescu, Nicușor,** o perioadă scurtă funcționînd ca secunzi **Ion Nedelescu** și **Florian Anghel.**

În continuare, Dinamo rămîne mereu pe podium, oscilînd între locurile 2 și 3, apoi (după un loc 5 în ediția 1969/70) dinamoviștii cîștigă cel de al șaselea titlu de campioni în 1970/71. Această ediție ne pune față în față cu o nouă „generație de aur", mulți dintre cei ce au contribuit la cucerirea titlului fiind sută la sută produse ale centrului de juniori al clubului, o contribuție importantă aducîndu-și aci antrenorul **Ștefan Stănculescu.** Dar iată lotul cu care s-a cîștigat campionatul: **M. Constantinescu, Andrei, Cavai — Cheran, Nunweiller III, G. Sandu, Stoenescu, Mustățea, Deleanu, Ștefan, Nunweiller VI, Dinu — Sălceanu, Lucescu, Doru Popescu, Dumitrache, Moldovan, Haidu, Both, Nuțu.** Antrenori: **Nicușor** și **Traian Ionescu.**

Dar să nu uităm nici Cupa României. Dinamo cucerește pentru prima dată trofeul în ediția 1958/59, antrenor fiind tot **Angelo Niculescu.** A doua victorie a venit în 1963/64, cînd echipa era condusă de **Traian Ionescu,** iar a treia la sfîrșitul sezonului 1967/68. Drumul spre cucerirea trofeului l-a început **Traian Ionescu** și l-a încheiat **Bazil Marian.** Dar tabloul n-ar fi complet dacă n-am aminti și de cele patru finale la care a participat Dinamo. Una dintre ele este — probabil — și acum în mintea iubitorilor de fotbal. Aceea încheiată, pe neașteptate, cu victoria Metalului Reșița. După cum finala din 1964 cînd Dinamo a cîștigat cu 5—3 în fața Stelei, ar merita un premiu de frumusețe.

Acum, în anul împlinirii sfertului de secol, Dinamo, generația lui **Dinu, Dumitrache** și **Lucescu,** generația antrenorului **Nunweiller III** are o frumoasă poziție în clasament, care îi permite atacarea celui de-al șaptelea titlu.

GALERIA MAEȘTRILOR

Una dintre cele mai puternice echipe din istoria fotbalului nostru, Dinamo București, se poate mîndri și cu galeria cea mai masivă de jucători distinși — datorită rezultatelor înregistrate de-a lungul anilor de echipa din șoseaua Ștefan cel Mare — cu titlurile de maestru emerit al sportului și maestru al sportului.

Cea mai înaltă distincție, aceea de maestru emerit, a revenit pînă acum fotbaliștilor **Gh. Băcuț, Călinoiu, Al. Ene, Ion Nunweiller, Ghergheli, Lucescu, Dinu** și **R. Nunweiller,** toți avînd merite deosebite atît în echipa de club, cît și în formația reprezentativă.

18 fotbaliști sînt maeștri ai sportului. **Dumitru Nicolae-Nicușor** și **Ioan Suru** au fost primii jucători de la Dinamo distinși cu acest titlu (1954). I-au urmat: **Szökö** (1956); **V. Alexandru** (1960), **Datcu, Gh. Ene, Ivan, Lică Nunweiller, Em. Petru, Pîrcălab, Țircovnicu** (toți în 1964), **Haidu** (1965), **Valeriu Neagu** (1967), **Deleanu, Dumitrache, Octavian Popescu** (1969), **Costică Marinescu** (1970) și **Ștefan** (1971).

STIAȚI CĂ...

...Dinamo se află pe primul loc în „clasamentul campionatelor" postbelice? Fără a pune la socoteală și ediția în curs, Dinamo a cîștigat 308 meciuri, a pierdut 169 și a terminat de 135 de ori la egalitate. În cele 612 partide disputate a marcat 1 142 de goluri și a primit 756.

...golul nr. 1000 a fost opera lui Doru Popescu? Tînărul atacant l-a marcat în meciul său de debut, la 16 august 1969, în partida Dinamo — Jiul (5—2).

...în cele 24 de ediții ale campionatului la care au participat (a 25-a este în curs de desfășurare), dinamoviștii au cîștigat 6 titluri de campioni, s-au clasat de 8 ori pe locul secund și de 3 ori pe al treilea?

...în meciul Turcia — România (0—0) disputat la 9 octombrie 1963, la Ankara, în echipa națională au jucat nouă fotbaliști de la Dinamo? Este vorba de Datcu, Popa, Nunweiller III, Ivan, Em. Petru, Pîrcălab, Țircovnicu, Nunweiller IV și Haidu.

...antrenorul care a adus cele mai multe trofee cu echipa de fotbal este Tr. Ionescu? A lucrat timp de 13 ani la clubul Dinamo și ochiul său de expert face ca în clipa de față culorile alb-roșii să fie apărate de 10 jucători promovați de el: Cheran, Sandu Gabriel, Sătmăreanu II, Dinu, Sălceanu, Lucescu, Dumitrache, Moldovan, Doru Popescu, Nunweiller VI.

...trofeul revistei „Fotbal" aproape că a fost monopolizat de dinamoviști? Din cele șase ediții, jucătorii dinamoviști au cucerit patru prin Dinu și Dumitrache, fiecare de cîte două ori.

...în competițiile oficiale intercluburi („Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor", „Cupa Balcanică") echipa Dinamo a susținut 32 de întîlniri?

...44 de dinamoviști au îmbrăcat pînă acum tricoul echipei naționale?

...cu 65 de goluri marcate în campionatul național 1963 — 1964, cînd echipa a cîștigat pentru a patra oară campionatul național, atacul Pîrcălab — Ene II — Frățilă — Haidu s-a dovedit cel mai productiv din divizie. Atunci echipa a avut și cele mai multe victorii: 18.

...în cei 25 de ani de existență Dinamo a susținut 143 de întîlniri internaționale? 72 au fost cîștigate, 32 s-au încheiat la egalitate, golaverajul fiind 317—209.

...Dinamo a jucat pe terenurile a peste 50 de orașe din 22 de țări și cinci continente?

...apărînd culorile clubului încă de la constituirea lui, Gheorghe Teodorescu, actualul antrenor al echipei Dinamo Obor, este „veteranul" secției de fotbal?

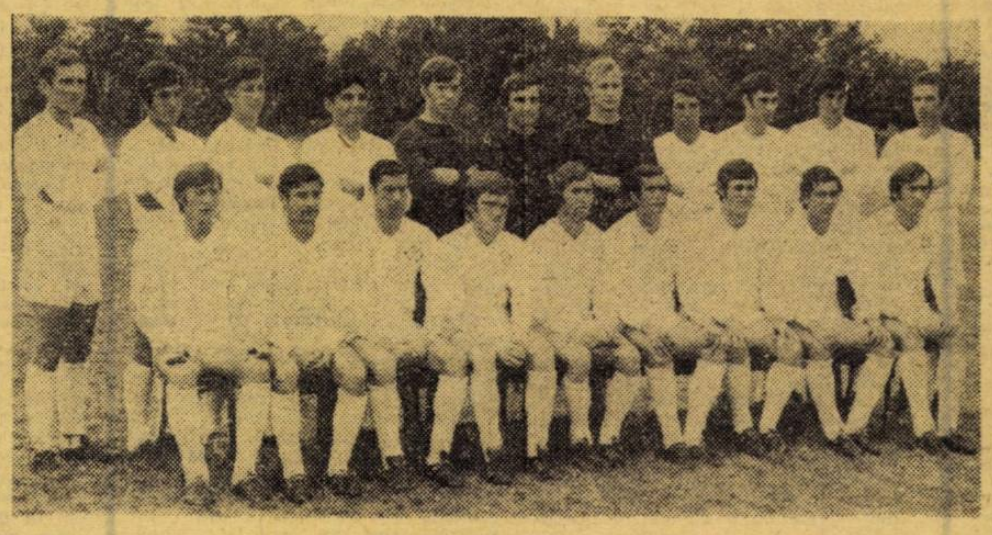

Iată lotul folosit de Dinamo în ultimul campionat cîștigat, cel din 1970—1971. De la stînga la dreapta: **SUS: Stoenescu, Cheran, Mustățea, Ștefan, Cavai, M. Constantinescu, Andrei, Deleanu, Sandu Gabriel, Dinu, Nunweiller III; JOS: Both, Haidu, Nuțu, Moldovan, Dumitrache, Nunweiller VI, Sălceanu, Lucescu, Doru Popescu.**

Alexandru ENE
CAMPIONUL EFICACITĂȚII

ALEXANDRU ENE reprezintă, în pătrarul de veac al existenței clubului Dinamo, generația de fotbaliști care au făurit puternica temelie a performanței în condițiile specifice începutului. Prezent pe gazon timp de zece ani (în perioada 1951—1961) sub culorile alb-roșilor, Alexandru Ene și-a adus o importantă contribuție la realizarea principalelor succese ale echipei sale din această perioadă: cucerirea primului titlu de campioană republicană (1955) și al celui dintîi trofeu al Cupei României (1958—1959). În același timp, Alexandru Ene își înscrie numele printre atacanții valoroși ai socceruluí național, în rîndul marilor sale succese personale numărîndu-se și titlul onorific de cel mai eficace jucător, în ediția 1954 a campionatului, ca și cele cinci goluri la activ, din 11 partide internaționale, în prima reprezentativă a țării. Maestru emerit al sportului din 1966, Alexandru Ene a întruchipat în fotbalul românesc un model de conduită.

Cornel POPA
APĂRĂTORUL DE OȚEL

Maestrul sportului CORNEL POPA evocă, prin prezența sa neîntreruptă, pe parcursul a 12 ani (1956—1968) în formația din șoseaua Ștefan cel Mare, perioada de aur dinamovistă în fotbalul românesc, perioadă evidențiată de mari performanțe pe plan competițional intern: cîștigarea de trei ori a Cupei României (1958—1959, 1963—1964 și 1967—1968) și de patru ori consecutiv titlul de campioană a țării (1961—1965)!

Exponent al fotbalului viguros, angajant pînă la sacrificiu, dar corect totodată, spectaculos și generos, Cornel Popa a fost o piesă de bază, un apărător de oțel, nu numai în echipa sa de club, ci și în aceea reprezentativă, al cărei tricou l-a purtat cu cinste în cadrul a 37 de confruntări internaționale, luptînd adeseori alături de alți purtători ai culorilor dinamoviste ca Datcu, Nunweiller III sau Ivan.

Radu NUNWEILLER
STRATEGUL ECHIPEI

RADU NUNWEILLER, al șaselea dintre cei 7 frați fotbaliști, promovat în prima formație cu zece ani în urmă, la vîrsta junioratului, simbolizează un prezent în plină ascensiune, redimensionat de marile obligații ale clubului dinamovist, față de propria sa tradiție sportivă și față de frumosul prestigiu dobîndit de reprezentativa noastră în arena internațională.

Strateg prin excelență, tehnician fin și admirabil om de echipă, maestrul emerit al sportului Radu Nunweiller — care a îmbrăcat, recent la Tirana pentru a 36-a oară tricoul național — continuă să-și mențină candidatura la pupitrul de dirijor al formației dinamoviste și al celei tricolore, grație valorii sale ridicate și conștiinciozității în pregătire. De pe acest post de mare răspundere, cel de al șaselea dintre Nunweilleri speră să-și onoreze și în viitor un nume, care să rămînă înscris cu majuscule în galeria marilor figuri ale fotbalului din patria noastră.

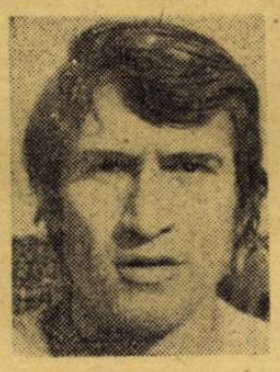

DE LA PÎRCĂLAB LA DOBRĂU ȘI BATACLIU

La început a fost Tînărul dinamovist. Înființată în 1953, această unitate a deschis larg porțile copiilor și juniorilor dornici să practice fotbalul în cadrul clubului Dinamo. **R. Wetzer, C. Braun, C. Vilcov,** iată numele unor foști internaționali, reputați antrenori care s-au ocupat, pe rînd, de pregătirea tinerilor fotbaliști. De la ei au învățat pasa și preluarea, sau șutul la poartă **Ion Nunweiller** — actualul antrenor al dinamoviștilor, fratele său **Lică Nunweiller, Varga, Pîrcălab, Nițulescu,** toți promovați de la Tînărul dinamovist în prima formație a clubului din Ștefan cel Mare. În anul 1965, ia ființă Centrul de copii și juniori, o nouă unitate care s-a dezvoltat permanent și care astăzi cuprinde un număr de 220 de jucători, alcătuind 11 echipe (patru de juniori și șapte de copii), repartizate la nivelul tuturor eșaloanelor competiționale, de la campionatul de minifotbal al copiilor pînă la cel republican al juniorilor. Și dacă curiozitatea te face ca în oricare din zilele săptămînii să pătrunzi pe stadionul Dinamo, aici, de dimineață pînă la asfințit, antrenamentul copiilor și juniorilor se desfășoară continuu. Împărțiți pe grupe de vîrstă, în funcție de programul școlar, cei 220 de tineri sînt instruiți cu pasiune și pricepere de foști jucători ai echipei dinamoviste, astăzi cunoscuți antrenori ca **I. Nunweiller, Gh. Enc, Dumitru Niculae-Nicușor,** ca și de **Tr. Ivănescu** și **Șt. Stănculescu,** ultimii doi deținînd recordul de vechime la Centrul de copii și juniori. Și munca celor cinci a fost încununată de succes. O nouă generație de jucători a împrospătat lotul primei echipe sau al altor formații divizionare, tineri care au deprins tainele fotbalului la acest centru. Ei sînt **Stoenescu, R. Nunweiller, Dobrău, Custof, Roșu, Batacliu, Mustățea** (F. C. Argeș), **Jurcă** (Sportul studențesc), **Niculescu** (Rapid), frații **Mocanu** („U" Cluj), **Iorgulescu** (Metalul), **Iordache** (Progresul) și mulți alții. Tot de aici, în ultimii doi ani au îmbrăcat tricoul echipei naționale de juniori **Roșu, Custof, Lucuța, Vrînceanu** și **Caraivan.** Și lista, sîntem convinși, rămîne deschisă, căci la Centrul de copii și juniori Dinamo se muncește cu rîvnă și pasiune.

Pagină realizată de Mihai IONESCU, Gheorghe NERTEA și Mircea TUDORAN